

ΤΙ ΑΛΛΑΞΕ ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΜΦΟΡΑ

Δρ Ιωάννης Κακαράς
Δασολόγος Καθηγητής ΤΕΙ Λάρισας

Οι συνέπειες των φετινών πυρκαγιών γίνονται αισθητές σε όσους ζουν στο περιβάλλον της συμφοράς και βιώνουν καθημερινά μια κόλαση δυσκολιών, ελλείψεων και μεγάλων κινδύνων. Η φύση εκδικείται ανελέητα όσους παραβαίνουν τους νόμους της, μόνο που στην περίπτωσή μας οι υπεύθυνοι αυτουργοί και εγκληματίες περιμένουν να καρπωθούν τα κέρδη των πράξεών τους και την πληρώνουν άλλοι αθώοι και αφελείς πολίτες, πολλοί από τους οποίους όμως επιβραβεύουν με τη ψήφο τους τη συγκεκριμένη πολιτική. Όσοι κάτοικοι μένουν στον τόπο τους έχουν ανάγκη ψυχολογικής υποστήριξης και ζούνε με την απειλή καταστροφών από πλημμύρες, κατολισθήσεις εδαφών και χρησιμοποιούν μολυσμένο νερό από τις λίγες πηγές που απέμειναν.

Τα δάση καίγονται γιατί έτσι μετατρέπονται σε δασικές εκτάσεις και αδυνατίζει ο δημόσιος χαρακτήρας τους και μη υπάρχοντος δασολογίου μπαίνουν σε εφαρμογή δοκιμασμένες μέθοδοι μετατροπής των εκτάσεων αυτών σε αγροτικές, σε οικόπεδα και σε εκτάσεις για τουριστική και οικιστική αξιοποίηση.

Οι ηθικοί αυτουργοί της συμφοράς αυτής αλλά και των προηγούμενων είναι στην εξουσία και σιωπηρά συνεχίζουν να εφαρμόζουν την ίδια περιβαλλοντική πολιτική, δηλ. την πολιτική που εφάρμοζαν επί 30-40 χρόνια και έτσι δημιουργούσαν τις προϋποθέσεις για εμπρησμούς, καταπατήσεις, διεκδικήσεις και για απόκτηση ψεύτικων τίτλων ιδιοκτησίας σε τεράστιες εκτάσεις ανυπολόγιστης αξίας που τελικά είναι ότι απέμεινε να ανήκει στο κοινωνικό σύνολο.

Δεν είδαμε κανένα υπεύθυνο να αναλαμβάνει ευθύνη για τα εγκλήματα και τα λάθη. Δεν είδαμε την κυβέρνηση στις προγραμματικές της δηλώσεις να δεσμεύεται για αλλαγή της δασικής πολιτικής που θα κατοχυρώσει το δημόσιο χαρακτήρα των δασών και δασικών εκτάσεων και θα αποπλίσσει το χέρι των εμπρηστών και καταπατητών. Καμία δέσμευση με χρονοδιάγραμμα για την επικύρωση των δασικών χαρτών, πολλοί από τους οποίους είναι έτοιμοι από χρόνια, αλλά οι κρατούντες ποιούσαν τη νύσσα γιατί πρέπει να ολοκληρωθεί το πλιάτσικο των δημόσιων δασικών εκτάσεων από τους πάσης φύσεως διεκδικητές (ιδιώτες, εκκλησία, καταπατητές κλπ). Κανένα χρονοδιάγραμμα για το δασολόγιο που θα θέσει τέρμα στις παράνομες διεκδικήσεις. Καμία κουβέντα για τη μη αναθεώρηση του άρθρου 24 για τα δάση. Το θέμα του ορισμού του δάσους είναι σε εκκρεμότητα λόγω προσφυγής στο Συμβούλιο της Επικρατείας

για το Ν. 3208/03. Έτσι επιβάλλουν τα συμφέροντα των διεκδικούντων, των καταπατητών και όσων τους στηρίζουν. Καμία δέσμευση για την οργάνωση του φορέα διαχείρισης, προστασίας του δάσους και καταστολής των πυρκαγιών.

Οι δασικές πυρκαγιές θα παραμείνουν στον έλεγχο της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας που αποδείχθηκε για δεύτερη φορά ανεπαρκής και αναποτελεσματική (η πρώτη φορά ήταν το 2000 που κάηκαν 2.000.000 στρέμματα δασών) ή θα υλοποιηθεί η πρόταση της διακομματικής επιτροπής της Βουλής του 1993 που προέβλεπε την ίδρυση ενιαίου φορέα δασοπυρόσβεσης από τη Δασική Υπηρεσία που θα έχει τον πλήρη έλεγχο με τη συνδρομή της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας και της τοπικής Αυτοδιοίκησης; Θα συνεχίσει ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ να είναι αρμόδιος για τα δάση διατηρώντας την πρωτοτυπία συνύπαρξης του φορέα προστασίας του περιβάλλοντος με το φορέα δημοσίων έργων; Αυτά είναι τα δεδομένα από την πλευρά της Κυβέρνησης. Η αξιωματική αντιπολίτευση έχει τεράστια ευθύνη διότι επί των ημερών της εφαρμόστηκε μια δασοκτόνος δασική πολιτική που οδήγησε στην σημερινή θλιβερή κατάσταση.

Οι κρατούντες περιμένουν ο κόσμος να ξεχάσει και εκμεταλλευόμενοι την άγνοια του συνεχίζουν την ίδια δασική πολιτική που προκαλεί εμπρησμούς, καταπατήσεις και διεκδικήσεις δημόσιων δασικών εκτάσεων. Όσο θα ασκείται η πολιτική αυτή τα δάση θα καίγονται, θα καταπατούνται και θα ιδιωτικοποιούνται παράνομα.

Είναι γεγονός ότι η πλειοψηφία των Ελλήνων δεν γνωρίζει τι σημαίνει κτηματολόγιο και δασική πολιτική, γι' αυτό και δεν αντιλαμβάνεται τη βάρβαρη εκμετάλλευση. Ο κόσμος δεν γνωρίζει ότι το δάσος είναι δημόσιο αγαθό, το οποίο ανήκει σε όλους και πρέπει να το κληρονομήσουμε στην επόμενη γενιά. Σήμερα είναι υπό διεκδίκηση ένα τεράστιο ποσοστό από τις δημόσιες δασικές εκτάσεις της Αττικής και της υπόλοιπης Ελλάδας. Ποιοι είναι οι τίτλοι ιδιοκτησίας που επικαλούνται οι διεκδικητές; Τι τίτλους έχει η μονή Πετράκη στην Πεντέλη και η Εκκλησία στον Υμηττό και διεκδικούν χιλιάδες στρέμματα ανυπολόγιστης αξίας, πολλά από τα οποία πουλήθηκαν και τα χρήματα πήγαν για τα γεράματα των Ηγουμένων; Το Ελληνικό κράτος διέπραξε λάθος όταν στη διάρκεια του μεσοπολέμου αποζημίωσε την Εκκλησία για εκτάσεις που αυτή διεκδικούσε χωρίς τίτλους και τις οποίες η πολιτεία ήθελε να διαθέσει σε ακτήμονες. Το λάθος αυτό το χρησιμοποίησε η Εκκλησία στη συνέχεια ως νομικό επιχείρημα και κατάφερε να αποκτήσει ιδιοκτησία σε εκτάσεις για τις οποίες δεν είχε κανένα τίτλο. Ο Νόμος Τρίτση πολύ εσφαλμένα ενίσχυσε αυτή την επιχειρηματολογία με αποτέλεσμα να προκύψει το σημερινό προκλητικό καθεστώς ιδιοκτησίας δασών και δασικών εκτάσεων από την Εκκλησία.

Τα συμφέροντα είναι τεράστια. Ένα στρέμμα παραλιακής δασικής έκτασης στην περιοχή νοτίων προαστίων Αττικής αξίζει 0,5-2 εκατομμύρια ευρώ. Άρα, μόνο 1.000.000 στρέμματα από τις παραλιακές εκτάσεις της Ελλάδας, στοιχίζουν 0,5 έως 2 τρισεκατομμύρια Ευρώ, δηλ. το υπέρογκο ποσό 2 έως 8 Ακαθάριστων Εθνικών Προϊόντων. Ενδιαφέρον θα είχε να συνταχθεί μελέτη που να αποτιμά την πραγματική αξία όσων εκτάσεων έχουν καταπατηθεί ή ιδιωτικοποιηθεί ή βρίσκονται σε καθεστώς διεκδίκησης. Υπάρχει λοιπόν κανείς που να αμφισβητεί τους λόγους για τους οποίους δεν επικυρώθηκαν δασικοί χάρτες και δεν έγινε το δασολόγιο στη χώρα μας; Είμαστε οι τελευταίοι στην Ευρώπη των 25 που δεν έχουμε κτηματολόγιο. Είμαστε οι μόνοι που δεν απορροφήσαμε πιστώσεις για το

περιβάλλον. Εγκεκριμένη πίστωση 33 εκ. ευρώ από την Ευρωπαϊκή Ένωση για δασοπροστασία χάθηκε την τελευταία 7ετία (στοιχεία Επιτρόπου Ε.Ε. κας Χούμπνερ). Είμαστε η μόνη χώρα που τα τελευταία 30 χρόνια μειώνουμε συνεχώς τις δαπάνες για τη διαχείριση των δασών. Συγκεκριμένα το 1998 διατέθηκαν 14 εκ. ευρώ για τα δάση και το 2006, 4 εκ. Ευρώ. Πριν 20 χρόνια διατίθετο το 1,5% του προϋπολογισμού για τα δάση, ενώ σήμερα το 0,38%, δηλ. μείωση κατά 75%. Την ίδια περίοδο η Πολιτεία καταργεί το φόρο στην Εκκλησία, καταργεί το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας και χαρίζει τα χρέη στις ΠΑΕ. Παράλληλα πληρώνει για κάθε ώρα ενοικίασης πυροσβεστικού αεροπλάνου 20.000 Ευρώ που είναι ίσο με την ετήσια χρηματοδότηση ανά Δασαρχείο. Οι Κυβερνώντες μας παρουσιάζουν με νούμερα το πόσο καλά πάει η οικονομία μας και πως έχουμε ενταχθεί στην ομάδα των αναπτυγμένων χωρών. Όταν το δημόσιο χρέος είναι περίπου 100% του ΑΕΠ, μήπως μιλάμε για μια ανάπτυξη που στο βαθμό που υπάρχει την καρπώνονται οι ολίγοι και οι υπόλοιποι εργάζονται για να ξεπληρώνουν το χρέος;